

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha – západ rozhodl v hlavním líčení konaném dne 08.03.2016 samosoudcem JUDr. Tomášem Jurečkem takto:

obžalovaný

L [REDACTED] R [REDACTED],

nar. [REDACTED] ve Frýdku-Místku, skladník, bytem [REDACTED],
adresa pro účely doručování [REDACTED],

je vinen, že

dne 8.11.2015 v době okolo 20:58 hod. na okrese Praha-západ, v katastru obce Vestec, po pozemní komunikaci III/10114 v ulici Vestecká v blízkosti budovy s č.p. 11 řídil motorové vozidlo zn. [REDACTED], r.z. [REDACTED], ač si byl vědom skutečnosti, že mu byl trestním příkazem Okresního soudu Praha - západ sp. zn. 2T 53/2015 ze dne 23.4.2015, který mu byl doručen dne 30.4.2015, a který nabyl právní moci dne 12.05.2015, uložen mimo jiné trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 24 měsíců tj. od 12.05.2015 do 12.05.2017,

tedy

mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

čímž spáchal

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku k trestu **odnětí svobody v trvání 6(šest) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se mu dále ukládá **trest zákazu činnosti**, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu **na dobu 36(třicetšest) měsíců**.

Odůvodnění:

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud posoudil povahu a závažnost trestného činu z hlediska významu konkrétního chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následky, okolnosti, za kterých byl čin spáchán, osobu pachatele, míru jeho zavinění a jeho pohnutky, polehčující a přitěžující okolnosti; přihlédl též k osobním a rodinným poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života, k jeho chování po činu a dospěl k závěru, že uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, je zcela namístě, neboť jeho zjevná recidiva trestné činnosti a kriminální narušení jsou takové povahy, že nepřichází v úvahu již jiné opatření, které by obžalovaného nejen potrestalo, ale působilo na něj výchovně tak, aby se další trestné činnosti již nedopouštěl – v této souvislosti soud poukazuje na další shodnou trestnou činnost, které se měl dopustit jak bylo uvedeno výše. Je totiž evidentní, že soud již nemá žádný jiný nástroj než nepodmíněný trest, který by mohl na obžalovaného účinně zapůsobit, neboť jak vyplývá z ust. § 81 tr. zákoníku soud může podmíněně odložit výkon trestu odnětí svobody nepřevyšujícího tři léta, jestliže vzhledem k osobě a poměrům pachatele, zejména s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a prostředí, ve kterém žije a pracuje, a k okolnostem případu má důvodně za to, že k působení na pachatele, aby vedl řádný život, není třeba jeho výkonu. A tyto podmínky, ani podmínky pro uložení jiného trestu, např. trestu obecně prospěšných prací, splněny zcela zjevně nebyly.

Soud tedy uložil obžalovanému zmiňovaný druh trestu, když jeho výměru volil ještě vzhledem k polehčující okolnosti doznání výjimečně v dolní polovině zákonné trestní sazby, zejména i s ohledem na charakter spáchané trestné činnosti, když stupeň společenské škodlivosti trestného činu obžalovaného není nikterak dramatický.

Pro výkon trestu byl obžalovaný soudem zařazen do věznice s ostrahou, neboť bylo zjištěno, že před spácháním stíhaného trestného činu již byl ve výkonu trestu odnětí svobody pro úmyslný trestný čin.

Vzhledem k tomu, že byly splněny podmínky pro ukládání trestu zákazu činnosti a v případě pachatelů shora uvedené trestné činnosti jde o druh trestu, který je soudy ukládán prakticky bezvýjimečně, uložil soud obžalovanému i trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, neboť je toho dle názoru soudu zapotřebí k završení nápravy obžalovaného a jeho účinného vyloučení z provozu na pozemních komunikacích tak, aby svým nezodpovědných jednáním neohrožoval ostatní účastníky silničního provozu, přičemž soud volil výměru trestu ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby (jeden rok až deset let), zejména s ohledem na již dříve uložené tresty shodného charakteru.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha – západ. Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené

nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 tr.řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 8. března 2016

JUDr. Tomáš Jureček, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Petra Nykodýmová

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 4.5.2016 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 4.5.2016, čj. 12To 198/2016-97
Doložku připojila dne 19.5.2016 Růžena Kalinová